

1. ΕΝΑΣ ΦΟΡΟΣ ΤΙΜΗΣ ΣΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Μέσο: ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 28/03/2018 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 28/03/2018

Σελίδα: 36

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΤΕΤΑΡΤΗ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018

36 Πολιτισμός

Ενας φόρος τιμής στο Άγιον Όρος!

Η ιδέα του φίλου και συναδέλφου του, του Αρσένιου Τοπσιδίδη, αποφοίτου της Αθωνιάδας Σχολής, να φωτογραφίσουν μαθητές του γυμνασίου και του λυκείου της Σχολής στις Καρυές στάθηκε η αφορμή για τον Στράτο Καλαφάτη να ασχοληθεί με τη φωτογράφιση του Άθω. Το πρώτο ταξίδι έγινε τον Ιανουάριο του 2008 και ακολούθησαν άλλες 25 επισκέψεις. Η εργασία «Αθως: Τα χρώματα της πίστης» ολοκληρώθηκε το 2012, ύστερα από πέντε χρόνια συστηματικής φωτογράφισης. Τον Σεπτέμβριο του 2014 παρουσιάστηκε πρώτη φορά στο παράρτημα του Μορφωτικού Ιδρύματος της Εθνικής Τραπέζης στη Θεσσαλονίκη, στη Βίλα Καπαντζή, ενώ παράλληλα κυκλοφόρησε ομότιτλος τόμος από τις εκδόσεις Αγρα. Ακολούθησαν 15 μεγάλες εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Πρόσφατα ο καλλιτέχνης επέστρεψε στο Όρος για «ένα νέο προσκύνημα», όπως σημειώνει ο ίδιος, «έναν φόρο τιμής σε ό,τι του προσέφερε αυτός ο τόπος». Η νέα φωτογραφική επίσκεψη δημιούργησε μια νέα «αφήγηση», με τις παλιές και τις καινούργιες εικόνες μαζί, η οποία παρουσιάζεται έως τις 29 Απριλίου στη Δημοτική Πινακοθήκη της Λάρισας (Μουσείο Γ. Ι. Κατούρα). Επίσης, επανακυκλοφορεί σε νέα, αναθεωρημένη έκδοση από την Αγρα και το λεύκωμα «Αθως: Τα χρώματα της πίστης».

Ο κυρίαρχος θεματικός άξονας της έκθεσης είναι τα πορτρέτα, κυρίως μοναχών αλλά και μαθητών της Αθωνιάδας Σχολής, εργαζομένων στο Άγιον Όρος, όπως και κάποιων επισκεπτών. Υπάρχει και ενόπια αφιερωμένη στο τοπίο και στην αρχιτεκτονική, ενώ ακόμα μία είναι αφιερωμένη στις μικρές λεπτομέρειες της καθημερινότητας.

«Δεν είμαι βέβαιος γιατί έφτασα στην Αθωνική Πολιτεία τον Γενάρη του 2008» σημειώνει στον πρό-

λογο του λευκόματος ο Στράτος Καλαφάτης. «Μπορεί να ήταν η επίμονη προτροπή του φίλου και συνεργάτη, Αρσένιου αποφοίτου της Αθωνιάδας, μπορεί και ένα στοίχημα ενάντια στην πεποίθηση ότι αυτό τον τόπο δεν μπορείς να τον οικειοποιηθείς φωτογραφικά. Μετά το πρώτο ταξίδι στις Καρυές και στην Αθωνιάδα Σχολή επέστρεψα γοητευμένος και κρυφά ευτυχής γι' αυτό που ήξερα ότι θα ακολουθούσε. Τα 25 ταξίδια και οι 200 μέρες και νύχτες που θα καθόριζαν ένα μεγάλο μέρος της ζωής μου τα επόμενα πέντε χρόνια. Διακόσιες μέρες γιατί ο Χρόνος στο Άγιον Όρος έχει τη δική του λογική. Αγνοεί την αγωνία μας να προλάβουμε, μπερδεύει τους δείκτες των ρολογιών και χάνεται στους αιώνες. Αυτός ήταν ο πρώτος κανόνας που έμαθα εκεί. Ακολούθησαν πολλοί ακόμα και πολλά τυπικά της αγιορειτικής ζωής, που άλλα τα κατανόησα και άλλα τα σεβάστηκα, ως όφειλα. Είκοσι πέντε ταξίδια με οχήματα κάθε τύπου, με καραβάκια, με μουλάρια. Και πεζοπορίες. Πολλές πεζοπορίες, μακρές, επίπονες και αζέχαστες. Το Άγιον Όρος δεν έχει λεωφόρους, έχει σκονισμένους

χωματόδρομους, που στρίβουν και σε φέρνουν στο αναπάντεχο. Και από κει αρχίζουν τα μυστικά μονοπάτια, που οδηγούν σε μοναστήρια, σε σκάτες, σε κελιά, σε πηγές και σπήλαια, σε μικρά ψυχαστήρια και πραγματικούς ερημίτες. Ολ' αυτά σε τυχαίες ή προγραμματισμένες συναντήσεις. Λιγόλογες, αποκαλυπτικές, γεμάτες πιθανότητες που αθόρυβα μας έβαζαν στον ρόλο μας. Εγώ, "ο επίσημος φωτογράφος", κατά τον Αρσένιο, και αυτοί, "οι γέροντες του κελιού, μοναχοί, δόκιμοι ή κοσμικοί". Ειλικρινείς και εκτεθειμένοι, ανταλλάσσουμε βλέμματα, κάποιος παραδίδεται πρώτος στις ορέξεις του άλλου και μετά η σιωπή. Ακολουθεί ένα άλλο κελί, άλλοι άνθρωποι, μια άλλη συνάντηση, κάποιες άλλες εικόνες...»

Η έκθεση «Αθως: Τα χρώματα της πίστης» παρουσιάζεται έως τις 29/4 στη Δημοτική Πινακοθήκη της Λάρισας, στο Μουσείο Γ. Ι. Κατούρα